

22. szám.
Május 27. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal** : Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nempereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételre : egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapesten**, FÜRDŐ-UTCZA 1-SÓ SZÁM.

XXVIII kötet.

A GEROLSTEINI NAGYKIRÁLYNŐ SZERELME,

VAGY:

MÉG SEM LEHET HADÜGYÉR!

Szomorú operett zene nélkül.

Hegedülte: **V i r á g B e n d ő**.

Személyek:

Krisztinka, Tinctura Svecica királynője.

Deli Ár lovag, szójátékon lovagol, fogalmazó a hadügy-miniszteriumban, s hadügyér akar lenni.

Klári, ha akarja huga, ha akarja neje.

Teheniszony, } Még Okszenszörnya által kinevezett

Börstercz, } miniszteri titkárok.

Élcz,

Humor,

Szépség,

Kellem,

Szellem,

} a darabban elő nem forduló személyek.

Satyra, az a mit difficile nem írni.

Történik Stokhonban, Skótholm fővárosában. Idő: időtlen.

I. FELVONÁS.

Teheniszony. Erich bajszára mondom, rossz idők!
Harminczhat éve, hogy szolgálók, és
Avancirozni nem hagy a Krisztinka.
Én kvietálok. Bánt nagyon, hogy holmi

Fejtelbajuszú ficzkót mer elem tolni!
Szököm Stokhonból, nem leszek Skótholmi.

Ki is vettem már egy jó kvártélyt Grácban.

Börstercz. Bezzeg másképp bánt hős Linzertortenston
Velünk! Teheniszony, ez a királynő
Nem méltányolja számos éveinket,
Most is a májusi kinevezésben
Csupa ifju hadapródot léptet elő. —
De istenemre! lesz még csicsón búcsu!..
De csitt, ép itt közel az új hadnaggyal.
Deli Ár. Felső, mint látom lovagló ruháján,
Ma este kikéjcsónakázni készül. —
Ne tegye, kérem.

Krisztinka. S miért ne, hogyha szabad kérdenem?

Deli Ár. Fekete pontot láttam a láthatáron!
A tenger csendes még, mint az aludt tej,

De fergeteg jön, s habja fel fog forni,
És leveti hátáról majd a gályát,
Mint forró fazék a cserép fedőt.
Felséged még tengerbeteg lehet!

Krisztinka. Deli Ár hadnagy, mi a rangja önnek?

Deli Ár. Kapitány vagyok, felség jóvoltából,
A säkerhetstendstikori ulánusoknál.

Krisztinka. Ezredes úr, ön életemet menté meg!
S ha Katalin czárnő az egyszerű tisztet,
Mert minden szélét jól fel tudott használni.
Főadmiralissá nevezte ki:
Én önt, ki a fekete pontot oly jól
Használja fel: ezennel kinevezem
Legfőbb parancsnokul tűzéireimhez!

Deli Ár. *(illedelmesen kezét csókol)*

Krisztinka. Este pedig álarczos bált adok,
Szívesen látom önt is. De eljőjjön!
S hogy más dominóban ne keressen
engem:

Ismerjen fel: keblemre rózsát tűzők.

Deli Ár. Ott leszek! *(félre és magában.)* Győztél
Deli Ár!

Tied most már a hadügyminiszteri tárcza!

II. FELVONÁS.

(Álarczos bál a trónteremben. Kellem, Szellem, stb. távollétükkel tündökölnék csillár helyett. Krisztinka kék dominóban a trónról megtartja a trónbeszédet, mely tapssal fogadtatik a külföldi hatalmak nagykövetei által.)

Deli Ár. *(felszalad a trón lépcsőin.)* Bravo, királyném! Ez becsületére
Vált volna a nagy Ulphilas jogtudomak!
(térdre esik, s kezéket csókol.)

Krisztinka. Tudornak, mondád? 'Sz én Tyudor vagyok!

Tyudor Mária vére buzg eremben.
Hanem te Ardi, Ulphilas nem volt ám
Tyudor, se Tyudor, csak püspök vala.

Deli Ár. Nem tudtam, ez nincs benne a Felddinstenben.

De te, tudós Tyudor, mindent úgy tudsz,
mint

Ha doktor juris utriusque lennél.
Tyudálatos tyudós Tyudor királyném!

Élez, *(Szellem, Kellem stb. ezalatt a háttérben fel alá járnak és viczcelődnek.)*

Krisztinka. Mig hátul a vig múzsák lejtenek,

Ám had lejtse nek össze lelkeink is.
Mondjál valami szépet, Deli Árom.

Deli Ár. Fejtsünk hát rébuszt Tincsikám, Mi az:
A világot által éri,
Még is egy Tyudor átlépi?

Krisztinka. Országut!

Deli Ár. Mily talékony! Bravó!

Hát: ha leteszik is sír, ha felveszik is sír?

Krisztinka. Síró baba!

Deli Ár. Fölséges És bevallom,
Nagysád szelleméhez én jogigényt
Formálok, bár extra dominium,
A keresetet beadom ezennel,
S apellálok legfelsőbb fórumig,
S bizom, hogy megnyerem a pört —
nagysádat —

S mint igaz bíró, elmarasztalandja

Az összes pörköltsegekben magát:

Krisztinka. Ah, ön pörköltet említ? Felköltötte
Étvágyam. Önt is meghívom reá, bár
Csak egy személyre főzött a szakácsné.
Ugy is zavar itt bennünk ama delnő,
Nézze, a ki fekete dominóban
Kiséri önt. Árdus, talán már nőd van?

Deli Ár. Mit képzel, felség! Unoka hugom csak.
(bemutatja ő felségének. Krisztinka szobájába vonul, ujjával megfenyegeti a lovagot, s odaadja neki a szobakulcsot. Mire a lovag:)

Titkos tanácsi kulcs, tehát már megvagy!

Még csak hadügyéri kinevezés — —

S én lések a kormányzó Svécikában!

Légy nyugodt és bizzál férjedben, Kláris,

S jutalmunk: miniszteri bugyelláris!

III. és IV. FELVONÁS.

(Krisztinka szobája. Két személyre van terítve.)

Krisztinka. Kihűl a pörkölt, s Árdus még se jó.
Ah, hogyha ő is meghűlt, mint e pörkölt!
A brökjstyénhavenborry fenyű erdő
Gyutának fűrészeltetném egy szálig,
Bjidjesköbe mártatnám Zarczeczki által,
S úgy fűttetnék alá hideg szívének!
Egek! Égek! Közelg már Árdusom.

Deli Ár. *(beugrik az ajtón, nyomában Klári is.)*

Hű szolgád tán késett a vacsoráról?

Krisztinka. Hű — hű — hű — hű vagy? Hát hű —
hű — hugod?

Klári. Huga? Nem, én felesége vagyok?
S nem tőröm, hogy a férjem éjjel nappal
A hadügyérség után fáradozzon,
Nejét hanyagolva közügyekért.
De vajon ön ki?

Deli Ár. Klárám, csendesülj,
Ő a — h u g o m!

Krisztinka. Ej vakmerő kalandócz,
Velem üz tréfát? Örök, csipjétek el!
(Megtörténik.)

V. FELVONAS.

Klári. Siralomházban ül hát a nemes svéd,
Ki Brágeként brekeg bús hár-fahangon!
Kivégzed Deli Art, oh Krisztina!

Krisztinka. Nincs irgalom! Nem enyém, — senkié
hát.

Ő halni fog.

Klári. Gondold meg asszonyom,
Ha életben hagyod, enyim hábar,
Tiéd is ő — hiszen minisztered lesz.

Krisztinka. Valót beszélsz! Miként mentsen tehát?

Klári. Küldj fehér kendőt a vesztőhelyre! (A
királynő zsebkendőjébe kötött kegyrelemmel szárnyse-
gédét futtatja az elitélthez, azonban ez már későre ér-
kezik meg. Klári elájul.)

Krisztinka. Visszahozták zsebkendőm legalább?

D. P.

Mi az a prédikációs halott?

*Szegény kis városok meghaltak. A képviselők kö-
zül is csak kevésnek jutott eszébe, hogy az ő városa
megérdemli a búcsuztatót. Ez a pár városka lett így a
prédikációs halott, a többi Gullner harangozó te-
mette el.*

Időjósolat.

— De már nincs mit tartani a fagyas szen-
tektől, vége a hidegnek!

— Hogy hogy?

— Úgy hogy most már itt vannak a kutya-
meleg napok!

— De hát honnán méztazik tudni?

— Hát íme az Alabamakérdés újra föl-
merült.

Vanitatum vanitas.

AZ ábrándos szemű leánya
Szép ekvipázson kancsalog.
Rettentő nagy haszontalanság
Imádni őt csakúgy gyalog.

A lelkes ifjuság szerényen
Tépi egymás fülét, haját,
Elegánsúl játszik tarokkot
Ha a más kártyájába lát.

A táblabíró úr pöfékel,
És iszik közbe jót, nagyot,
Bazsarózsás arczán az élet,
Boldogsága szépen ragyog.

A haza nagyja mind derék, bölcs.
Elmaradva egy sincs ma már:
Nagy tudománnyal megvitatja.
Mi jobb: kopó-e, vagy agár?

Kávét iszik a szende néne,
S a lelke kinjáról fecseg —
Mi meg poéták írjuk, írjuk
Ha kell, ha nem, a verseket.

Handa Bandi.

Bebreczeni lövésár.

Verkóvay: Nép! A nagyurhatnáság pomádéjá-
vai levegőt-megvesztegető Tisza Kálmány, piros széke
bárszonyán tetszelegve, irtóztatóan eladott titeket! Én
megveszlek!

Én visszaváltalak, leszek megváltótotok! És a kö-
zösügyes sebhelyeket, melyeket Biharország szenved-
ezáltal, hogy engem nem bir képviselőtében, behegesz-
hazafiui szivem mélyéből tépett flastrommal, leszek pa-
tikátok! Leszek gyógyszerár a megváltóhoz! (Éljen!)
Népem.

Én soha sem foglak feláldozni osztrák tanácsadók-
nak. S a mely pillanatban látnám Lukamot hogy ellene-
tek szól, önnön kezemmel szurnám le. S nem emelném
fel a só árát, mint Tisza. A só drágult! S nem méltán
öklelőznek e marháink ellene? (Méltán!)

De Népem! A mi a legnagyobb honarulás: az,
hogy Tisza politikája miatt kiviszik honunkból a szil-
vát, s behozzák a pálinkát! (Éljen!) Mit éljeneznek
önök? (Hisz ez jó nekünk!) Hát még, hogy vámpoliti-
kája miatt borunkat nem veszik külső országban, any-
nyi marad itthon, majd bele fulunk! (Éljen Tisza!) Önök
Tiszát éljenzik, mert sok a borunk? De jegyezzék meg,
hogy majd nem lesz az idén, mert Tisza Kálmány poli-
tikája miatt valamenynyi szőlőskert mind elfagyott! (Él-
jen Verhovai!)

Apostolod vagyok Nép! Hozzad is az apostolok
lován járogatok. De te végy fel engem, s mint a meg-
váltót vigy be hátadon a képviselőház Jeruzsálemébe!
(Élénk éljenzés, s egyelőre csak vállukra emelik.)

A HÁROM FAGYOS SZENT.

Gazda ember. De már értem, mért ütött be később a fagy, mint a kalendárium megszabta! Csak most van még utban Szervác, Pongrácz és Bonifác!

A HERCZEGOVINAI HARANGOK.

Giling galang, giling galang,
A töröknek szól a harang.
Burkus húzza, magyar húzza,
Moszkónak örül a zúzza.

Hat nagyhatalmasság közös szövetsége,
Diplomaták harcza vitte bajjal végbe,
Egy évi jegyzék- és szóváltás vívmánya:
Hogy harangszót hallhat végre Lukabánya.
Arany félhold helyén kereszt csillog, bádog,
Dicsérhetik Istent ráják, palikárok.
Ha véres a késük, imádság lemossa,
Törülhetik himzett oltár zsámolyokba.

Giling galang, giling galang.
A töröknek szól a harang.
Burkus húzza, magyar húzza,
Moszkónak örül a zúzza.

Három császár önté, három király önté
A harangot, mely a harangládba jön bé.
Egész a moszkvai mintához van mérve,
Az ütője koppan a pogány fejére.
Minden ütésében végórája kondul:
»Ki Európából! menj Hellespontuson túl!
Keresztény földrész ez! Ázsia lakásod!
Földedet fölosztjuk — mint Lengyelországot.

Giling galang, giling galang,
A töröknek szól a harang,
Burkus húzza, magyar húzza,
Moszkónak örül a zúzza.

Ellenségek voltunk századok lefolytán,
S kifizette egymást a király és szultán,
Nem maradtunk soha egymásnak adósok.
(Adósságunk ugyan van egyformán jó sok.)
Rovásra vágja föl azt a magyar szablya,
A mit kardtól kapott, s visszaszolgáltatta.
Csupán egy nincsen még megfizetve nektek:
Vendégszeretet, mit bujdosóink nyertek.

Giling galang, giling galang,
A töröknek szól a harang.
Burkus húzza, magyar húzza,
Moszkónak örül a zúzza.

Nagy Rákóczi, s anynyi hős nemzeti bajnok,
Üldöztetett vadként, itt nyugvásra hajlott.
Ellenséges földed nyájas menedék volt,
Keresztény lánczoktól véde pogány félhold.
Szabadság harczunknak te óvtál elestén;
Védtél, bős hatalmak boszuját megvetvén.
S a czár gyémántjáért azt sem adtad voln' ki,
Ki most életedre koczkát készül dobni.

DON PEDRÓ.

A d o m á k.

— HÁNY lovatok van Dömötör? — kérde a tanító
a fiut.
— Három.
— S ha mind a három megdöglik, hány marad?
— Akkor is marad egy csitkó! — felelé a fiu.

W. ÚRNÁL halestély volt. Egy K. S. nevű vendég-
nek izlett a csemege; a mohó étkezés közt valami infámis
szálka a torkán akadt.

A vendég-sereg megdőbönt; csak a házi úr ma-
radt hidegen.

— Jancsi! — kiáltott — üsd nyakon azt az urat.
Jancsi megtette, s a szálka kiugrott.
Néhány hét mulva W.-nél kedélyesen ebédeltek;
a halestély forgott a szőnyegen.

— Ugy-e jó volt, — szölt W., hogy a multkor
azt kiáltottam: Jancsi! üsd nyakon azt az urat!?

A szórakozott inas felrezzsen, K.-hez rohan, s bru-
taliter nyakon vágja.

KÜLÖNBÖZŐK A ZÖLD KÖNYVEK.

Ez csinálja a háborút.

• KÜLÖNBÖZÖK A ZÖLD KÖNYVEK.

Ez pedig a békét akarja.

BAKANCSBAN.

Dicső napok! Önkéntes évem!
Multamról szép emlékezet!
Érted csűröm-csavarom elmém,
Agyam, szívem hozzád vezet.
Midőn elváltunk — oh ez órát
Feledtetni nincs hatalom!
Egy prófontban nyeltem le siró,
Csitíthatlan, nagy bánatom!

Hogy megkötöztek, felszijartak,
Bornyút, puskát pakolva rám!
Bakkancsomban evezhettem von
Kényelmesen az Adrián!
Mevolt sulya, hogy búsan álljak:
Reglamában fő-fő dolog!
Ha háboru van, a sarkával
Három muszkát agyon nyomok.

Mint diákmesterember, vágytam
Külön lakás szoba után,
Hol ábrándozva, elmerenvve
Tünődjek a világ során.
Megszánt az ég türelmem látva,
Betölté forró vágyamat:
Emberségtudó kapitányom
Az »áinzeln«-be csukatott.

Pergő dobszon emelve lábam,
Masiroztam a ház előtt,
Hol még czibil koromból ismert
Madame őrzött egy szöszeke főt,
Nem vetheték rá egy pillantást,
Nem láthattam az ablakon:
Szemben eső, — hátul a hadnagy,
Rövid vassal biztatgatón.

»Auf Staats-kosten!« Boldogságom
Fő forrása ebben vala.
Roppant nagy volt a népszerűség,
Mit kiküzdtem volt általa!
Erzsébettér . . . dali sok dajka . . .
Kerek, lapos pillantatok —
Vaj! lesz-e még, hogy szobalánynak
Ily hatással udvarlhatok?!

Ábrándozó természetem van.
Midőn áltam a silbakot,

Úgy elnéztem, úgy olvastam
Az égen a sok csillagot.
Dicsvágy kapott el! megbüvöltek
A csillagok sugárai:
Szerettem voln' közlölök egy párt
Galléromra akasztani.

Az ég megszánt. Elismerék mind,
Bennem mily hadverő nagy lakik;
Felemeltek a dicsőségre,
Megérdemelt magaslatig.
Hogy összeálltunk a befélhez
— Feledhetlen pillantatok! —
Elolvadásig nőtt örömben
Megtudtam, hogy »frajter« vagyok!

Óh más érzet fog engem el, ha
Megpillanatok egy szál bakát,
Mint a »czibilt,« ki nem méltányos,
S nem érti a »Dienst reglemát.«
Hogy ne volna emelkedett, mit
Őket meglátva érezek:
Hisz egykoron a pricscsen én is
Együtt heverészttem velek!

Csingham-Buh.

A postamester nyula.

Av—i postamester (ki melleleg mondva arról nevezetes, hogy soha nem gorombáskodik hivatalában, mert soha nincs ott) szenvedélyes vadász. Egykor vadászásra képtelen barátjának kedveskedni akarván, behívja Jánost, a kocsist, s így szól hozzá:

— Fogd azt a nyulat s vidd el a téns Knausz úrhoz, tudod hol lakik, ott a Molnár féle házban. Mondd meg neki, hogy-tisztelem.

El is ment János, meg is találta a Molnár féle házat, otthon is találta a téns urat, át is adta neki a nyulat s az meg is köszönte szépen. Csak hogy azon úr nem Knausz ur (kinek nevét János rég elfelejté) hanem egy más ténsúr, a postamesternek szintén jó ismerőse. Délután találkozik ez utóbbi Knausz úrral s kérdi tőle.

— Hát hogy izlett a nyúl?

— Miféle nyúl?

— Hát a mit délelőtt a kocsisommal küldem.

— Én se kocsisodat nem láttam, annál kevésbé nyuladat.

János kérdőre vonatik. Határozottan állítja, hogy ő átadta a nyulát.

— De nem Knausz úrnak adtad!

— Én nem tudom hogy hívják azt az urat.

— No kötni valója, bizonyosan beittad azt a nyulat, de azt mondom, hogy akárhonnán is előteremtsem nekem.

János sem rest, felmegy az urhoz, hova a szerencsétlen nyulat vitte, de az sejt volt otthon, csak a szakácsnéja, ki az ugri fülest már megmentette bundájától és épen elkészítésével foglalkozott.

— No csak ide avval a nyúllal, köszönt be János.

— Már miért adnám oda? nem adom biz én.

De János sem hagyta magát oly könnyen visszatarteni, megragadja a nyulat, kivesszi a tából egyenesen beállit Knausz úrhoz, kinek csak felesége van otthon.

— Tiszteli a téns úr a téns urat, meg a téns asszony a téns asszonyt, meg a kisasszony a kisasszonyt, ezt a nyulat küldi.

— Majd elhordod magat avval a döggel! Loptad bizonyosan valahol.

S ezzel kikergeti szegény Jánost, ki meg se áll hazáig, s otthon lelkendezve elbeszéli, hogy már megkerítette a nyulat, el is vitte Knausz úrhoz, de annak nem kell, sőt majd kilökték vele.

— Ejnye hogy üssön beléd egy üres hordó, hát így vitted oda? Eltakarodj innen meg ne lássam ezt a nyulat.

Szegény János fanyalodva kiment, s hogy több bajt ne okozzon megette vacsorára a nyulat.

De még itt nincs vége a történetnek.

Történt ugyanis, hogy Munkácsi ur egy kis lakomat csapott, melyre többek között a postamestert is meghitta, ki a napi bosszuságot elosztatandó, elfogadta a meghívást. A vendégek összegyültek. A házi úr azonban nem látszik a szokott szívélyességgel örülni jelenlétüknek, mintha valami nyomná lelkét, boszuson jár fel s alá, végre megszólal:

— Tulajdonképen egy kis nyultorra hivtalak meg benneteket. Ma délelőtt valami ismerősöm egy nyulat küldött (a postamester fülel) de nem tudom, ki volt, mert az együgyü szolgál, mielőtt megkérdeztem volna eltávozott. De a mily kevéssé tudom ismeretlen barátom nevét, ép oly kevéssé tudom hová lett a nyúl? (a postamester, mintha parázson ülne.) Biz az szőrin lábán elveszett. Az Úr adta, az Úr elvette.

— Én nem tehetek róla uraim! hörgé a postamester kinosan. Az az ügyetlen kocsis oka mindennek!

Elárulta magát a jámbor, azt hitte, hogy ő rá mutat a házi úr, és őt érti az Úr alatt.

Csak sokára ocsudott föl a szegény postamester zavarából, a midőn is a társaság vig hahotája közt, elbeszélte a szerencsétlen nyúl történetét.

A kit a Pegazus megrugott.

(Mutatványok egy szatmári poéta »Kebelhangok« című szatmárságaiból.)

Aggteleki barlang.

Sok nevezetességet láttam benned,
A szemnek tán már oh több nem is kellett;
Láttam azon nevezetességet,
Azon borzasztó nagy nedvességet!

Gyöngyörü benned azon német nadrág,
Melynek minden része csepegett virág;
Gyöngyörü benned azon márvány kut,
Hova az ember kalauzzal jut.

*

Petyin Falumhoz.

Szülőföldem kedves vagy nekem te,
Nem feledlek soha tégedet;
A te vidéked nyujtá először,
Szájamba a tápláló tejet.

*

A dült csárda.

Kifelé néz már neked is oldalod,
Össze omlik nem sokára kis lakod,
Kedves leány hová hozol ha kérek,
Nincs hely hol az ifjak leülhetnének.

*

Kenyér virág.

Látszik rajtad a kéznek fáradalma,
Az észnek nagy mive kenyér virág;
Gyöngyörüen vagy kézzel összerakva,
Alakod éppen olyan mint a virág,

*

Záradékul.

Jsten! te vagy ki leheltél belém,
És több keblekbe gondot, s életet;
Ezért vedd kedvesen ha fuvok.
Zengő lantommal hála éneket.

Óh szép az ész mit te öntél belém,
Egyetlen jó teremtő Istenem;
Engedd óh kérlek adományodért
Keblem dalját még többször zengenem.

BORKORCSOLYÁK.

A k-i csata után, melyben a huszárok keményen megvagdalták a vasasokat és sokat elfogtak közülök, midőn őket kísérték Sz. városon keresztül, így kiált fel egy bámuló suhanc: Bizony csak okos ember ez a német, hogy felpánczélozza a mellét, hogy a golyó se járja! Mit hallván egyik huszár, oda szól hozzát:

— Ne hidd azt szép ecsém! Ha okos ember volna az a német, akkor a vasat nem is mellére, hanem a hátára kötötte volna fel, ma is ugy vette volna hasznát.

HIÁBA magyarázta Beregszázi káplár Görbedi közvitéznek a hat vágást, sehog sem tudta azt a reglama szerint fejébe verni. Egyszer aztán kijöven a türelemből, a nyaka közé talált húzni. Már ezt osztán Görbedi vitéz sem vette tréfára, hanem ugy vágott jobbra, balra, előre, hátra, de mindig csak a káplár feje körül, hogy az végre megszaladt. Kifáradva Görbedi a vagdalkozásban, szólt a káplárhoz:

— No káprál uram, vágtam most százat is, válogasam most ki hatot, talán csak akad közötté jó hat vágás.

NYALKÁN kicsipve sétálgatott sabecz napon a zsidó fiu a ház tornácza előtt, midőn a konyhában főző mama a mosogató meleg vizet éppen a pillanatban zuditja ki a konyhaajtón midőn magzatja ott kerengelt, s végig önté.

A fiu óbégatni kezd, mért keverte be ötet moslékkal, de az asszony megnyugtató:

— Hallgass Smüle, hiszen csak nem kívánod, hogy ilyen drága időben csokoládéval öntselek le!

1848-ban az első pesti zászlóalj egy szerb helységet rohammal bevéen, a parancsnok értesített, hogy az ennivaló hús, kenyér, meg van mérgezve. Az őrnagy ki is adá parancsban, hogy mig meg nem vizsgáltnak, a legénység semmihez ne nyúljon. Volt a zászlóaljban egy zsidó vitéz is, szenvedélyes csirke fogdosó; a mint az őrnagy beszédét végzé, kilép a sorból s a requisitiót kirántva bornyujából, a zászlóalj parancselé áll:

— Vitéz őrnagy ur, az eleven cserke is meg van mérgezve?

— JUDSZ e kocsit kenni? — kérdé a gazda uj cigány szolgáját.

— Hogy is ne tunnék!« felelt a cigány.

— Hát kendd meg az uj hintót; ott a kenőcs, végy magadnak amennyi szükséges. Mire hazajövök, a lovak is be legyenek fogva.

Fél óra mulva:

— Ejh! villámló villám! mit csinálsz devla? kiált a hazatérő elámulva feketére bekent kocsiján.

— Mindjár kús leszek tensur, csak mig az ülést kenem be! — válaszol nyugalommal a cigány.

ÇZIGÁNY: Hát nem adja három krajczárért?

Kereskedő: Nem alább tizenkét krajczárnál.

Czigány: Ha nem adja háromért, meglátja mit tesztek.

Kereskedő: (megijed): Adom, adom, de mondja, mit akart tenni?

Czigány: Hát ha háromért nem adta volna, adtam volna érte tizenkettőt is.

X. GRÓF nagy hajtóvadászatot rendezett. Villásreggelire bográcsos készült a tisztáson.

A vendégek közül sokan szerették a paprikát, néhányan — a nélkül, hogy a másik tudna róla — a bográcsához sandítottak, s busásan dobtak bele a fűszerből.

Következett az étkezés.

— Tyű be paprikás! ez csak a peczéreknek való! — kiáltottak az urak egyhangúlag.

A szolga személyzet alig kóstolt bele, dühösön ordította:

— Ezer karikás ostor! ez csak a kutyának való.

A pórásról elbocsátott ebek körülfogták a tálat.

Az első habzsolás után megvetették hátsó lábukat, s negyed óráig egetrázó módon ugatták a bográcsot.

— MEDDIG utazik ma szomszéd?

— Eén bión Kalazsvárig, ha az Isten megsegít.

— Hátha nem segíti meg?

— Akkó Szamósfalván meghálok.

EGY városi irnok boszantani akarta a mesterséghez nem nagyon konyító csizmadiát, hozzá küldött egy rég nyugodalomba helyezett csizma talpot, melyet csak is egy »patkótlan« sarok díszített.

— No mondd hogy fejelje meg.

A csizmadiának már kezdett viszketni orra a bossúságtól, szerényen megforgatja a küldött talpat, és ezt üzenete vissza:

— Mond meg az úrnak, hogy még járhat benne.

Apámnak.

HISZEM én azt, tudom én, hogy
Hernád vize lementében
Kegyelmednek nincsen párja
Ebben az ács mesterségben.

Nincs vonása, hogy törülje,
Nincs vágása, hogy megbánja,
Kis körmében van az egész
Fafaragás tudományá.

Kastélyt épít gazdagoknak,
Csillogással, kényelemre.
Nézni is szép, mily jó lehet
Benne élni, lakni benne!

Alant-viskót a szegénynek!
— Mint a fecske, úgy megrakja.
Élet hosszig áldja kezét,
Ki meghúzódott alatta.

Mennyi öröm lelt tanyára,
Mennyi bánat nyugodt helyet,
Mennyi tűzhely, — házi oltár
Boldogságnak, szerelemnek!

Égész falu lenne már, ha
Mind úgy épült voln' egy végben.
Csak maga hál más portáján,
Csak maga él zsellérségben.

Egy kunyhója, annyi sincs, hol
Magát egyszer kinyugodná.
Van barátja, bora, szive,
Csak otthona nincsen hozzá.

Ah! de mégis megsegíti
A jó Isten valahára.
Lesz magának háza, telke,
Csűrös kerttel nagy portája.

A lugas is tervben van már
Illatos fák árnya alatt!
— De megengedjen kegyelmed
Most az egyszer félre farag.

Minek ez a fundamentum?
Beillenék egy várfalnak!
Valóságos labirintus,
A mennyi az ajtó, ablak.

Minek nekünk ez az ízé, —
Előszoba, antiszambri?

Tudjuk azt mi jól magunkrói,
Milyen nehéz abban várni.

S meg ezek a szárnyas ajtók? —
Majd, hogy a szél csattogtassa.
Nem lesz zárva! Jöhet, mehet
Minden szegény ki s be rajta.

Vagy hallgassak? — tudja, hogy kell?
Abban telt el nyara, tele,
Enyim könyv, vers, régi írás —
Hát minek is szölok bele.

Hisz csak építsen kegyelmed,
Feje kopasz, meg nem árthat.
De ne kastélyt édes apám,
Olyan kis tornáczos házat.

TIBORCZ

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Egy bécsi lap czimszalagjáról.

Herrn Bojeff Baroffi Szabed (Elvü kör).

Pest.

Hirdetés.

WILHELM Koszvény és esúoz elleni vértisztító theája
Koszvény és csuozus bajok ellen Vértisztítólag hat orvosiron-
delnieny alapján készítve. Valódi minőségben egyedül Wil-
helm Ferencz gyógyszeráraba Neunkirchenben kapható. A
csomag nyoltz adagba vanosztva, ebbőlnaponta egy adagot
háromszelvízbe főzünkmegolykepen, hogy amenyiséget egy
fél pintre főzetjükbe, eztmegszürvén, reggel éh gyomarra és-
estve lefekvéselőtt langy melegene gymeszelnitit kellniegin-
nisi gyonyoltznapiig szakadatlanrul folytatny Makabs bajoknál,
e theat allhatatosankelt használni mige bajelmem mulik (mi
azonban sokszor egy egész csomag használata folytán sem
kovelkezikbe) Ha a melyen rejló baj eltávolitatott csak a
negyévszak, ugymint: otavasz, nyarosz és tél, kezdetén hasz-
nalando egyesomag. minek folytán az illeto abajok és szen-
vedésektolmenekül Atheávali gyógykezelés folyama alatt
szorosotrend tartandó meg, mindazon etkek sitatok mellözén-
dők, melyek a gymort terhelik, kövér, sós, savanyós erősen-
fűo szerezett étkek nem ajánthatok. A théávali gyógygitas
atatt borral vagy serel élni nem szabad Minden meghülés vagy
á lázás kerülendo.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Sáros Patak. I. Kéves originalitással dicsekszenek. Archi-
vumuknak kényesnek kell lennie a közleményekben, különben min-
den mást kiszoritana a lapból. — Kassa N. A kis erő sorokból
megértjük, hogy Tornán időzése »allat« fedezte föl a táblát, me-
lyen a curiosus felirat »vann.« Az ön orthografiája azonban in-
kább beválnék. — Veszprém, R. Közölhetlen.

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések fel-
vételi irodájukban, Budapestben
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Staric utca 80-ik szám alatt.

Budapest, 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

1 ft. Alkalmi vétel! 1 ft.

Egy „Philadelphian” elegans nyárikelme férfi-kalap, könnyebb, szebb és tartósabb a szalmakalaphal. Megrendelésnek a fejbeveg merete keretlik. Csomagolás 25 kr.

25 kr. Egy eredeti japáni zárható legyező, melynek sapajagságos elegans kiállítása tanuskodik valóságáról. Celszerűsége fölülmúlja az Európában készültéket.

35 kr. Egy darab búvós esodaiolt elegans toll-tartóval, mely egyszerűen vízbe mártva, naponkénti használata mellett magában tartalmazza az egy évre szükséges tintaanyagot.

1 ft 80 kr. Egy darab gőz-pipaszár-tisztító, sárgarézből készült borszeszlámpával és kis kattanallal ellátott gőpecske, melyvel eddig el nem ért tökéletes módon tisztíthatni a pipaszárakat.

1 ft. Egy az időjárást előre jósoló barát, mely eredeti kiállítása mellett még egy hévmérőt is tartalmaz.

60 kr. Egy lovagló-ostor, mely egy darab rhinoceros-bőrből van kivágyva s ép oly celszerű, mint elpusztítható.

60 kr. párja „venters” című valódi amerikai harisnyakötöknek, melyek legújabb sodronyból készültek.

85 kr., 1.20, 1.40. darabja a jelenleg oly divatos badeni győfta sétabotoknak.

30 kr. 90 centimeter hosszú, hálékony, felette könnyű-mes rugany szivarszip-kának.

20 kr. egy párisi, dalait természetűen utazó érc-síp vagyis esodamadár

40 kr. Egy Manilla öszetelő nyári szivartáca. — Szinte ilyen cigaretteteknek 35 kr.

85 kr. Egy zsebbeli gyúftartó szélben gyújtó káncoccal, alpacából készülv.

35 kr. Egy össze-hajtható zsebbeli bőr ivópohár fenyvmázolt bőrből.

8-90 kr. 1 ft - 1.30. minden nagyságu szűrke és zines rugany-labdák.

85 kr. Egy sárga pantarbőrből készült szilárd Plaidsvi j.

ft 7.30, 8. —, 4.80, 9.50, 10.50 egy 38, 42, 46, 50 54" hosszú, mindkét oldalán hordható, barna belésű fekete vízmentes rugany eső-öltöny.

35 kr. Egy új párisi talimalegyfőgő-bortek, nagy mennyiségű legyek nem undorító fogasához. Csomagolás 25 kr.

Ajanljak

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapesten, Dorottya-utca 2. sz. Irásbeli megbízások gyorsan. Nagy árjegyzekünk kívánatr. ingyen.

Fontos

a t. c.

SZÜLÉKNEK!

Gyermekek számára a francia nyelv leggyorsabb és leggyakorlatiasb megtanulása végett folytonosan szerzünk, egyenesen Franciaországból vagy a francia Svájcából

francia

társalgó

leányokat vagy fiukat, 10-14 éveseket, ugyszintén francia bonnékat 2 évi szerződés és a legelőnyösebb feltételek mellett. Szerzési előrajzokat kívánatra minden hova ingyen küldünk.

LÁNG LIPÓT

és TÁRSA.

I. nemzetközi hirdetések felvevő irodájuk Budapesten, fürdő-u. 1. sz.

Előrelátást és előmeggondolást

még senki sem bánt meg,

azért ajánlom minden lottojátékosnak magát Rudolf Orlicé tanár Berlin Wilhelmstrasse 127. játékutastására bizni. Az előny sohasem marad ki: Magam meggyőződtem róla, mert már a harmadik hónapban nyertem életemben először egy

— 9600 frtnyi ternet —

melyért ezennel nyilvánosan magam és egész családom köszönetét fejezem ki.

Gráz.

F. Hellriegel.

Váci-utca 16-dik szám.

A tavaszi időnyre

a legújabb és legdivatosabb

átvetőknek

dúsan fölszerelt rak-tárát ajánlja

Farkas H. és társ, } váci-utca } 16. sz. }
Ternőből, bársonyból, selyemből stb. francia minták szerint.

Hölgy-ruhakészítő-üzlet,

váci-utca 16-dik szám. 148

Nyári mulattató czikkek.

Indiai függőhintágyak

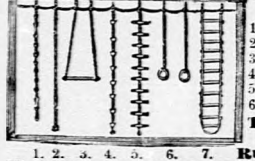
Ezen kedvelt, máris általános használatba jött hintágyak celszerűségük s kellemességükkel fogva igen ajánlandók, s szobában, de leginkább szabadban igen könnyen alkalmazhatók. Minden egyes darab csinos magával vihető toktal van elhelyezve

1-86 sz. 50 font horderjű forint 2.70
2-ik szám 300 fontnak ft 4.85, 3-ik szám 1000 fontnak 6.85.

Uj vas feszítőkkel ellátott hintágyak darabja 14 ft.

Horoghalászat kellekei.

Halászó sítabotok, 2, 3, 4, 5-ször hosszabbíthatók ft 1.50, 3.30-ig, nagyobbak kerékekkel ellátva s 14-16 kr.
Zsinórral ellátott halhorgok 10, 15, 20 kr. 1.50-ig.
Egyes angol halhorgok száza 35 kr. Mestereséges rovarok és sok egyéb ezen mulatsághoz tartozó czikkek.
Lepkefogó hálók 40 kr. Botanizáló szelencék 1.40-3.
Gyermek kertjérszámkészteltek. Volansjátékok.
Karikavető botok tucztajta ft 1.20 Karikák tucztajta ft 1.20
Sipládák 4-6 tánczdarabbal gyermekek számára 9-30 forintig.
Borszeszszel használható papir léggömbök (hajók) nagyságuk szerint drbja 45, 70 kr. ft 1.20, 1.60, 1.86.

Torna-eszközök.

1. sz. Mászókötél csomókkal ft 9.—
2. sz. Síma maszókötél ft 5.40
3. sz. Trapez ft 6.60
4. sz. Mászókötél fagombbal ft 7.80
5. és 7. sz. Kötélhágcsó ft 9.—
6. sz. Kötél karikával párja ft 7.85

Torna-golyók minden nagyságban s foncsútt 30 kr.

Uj tőkésletes torna-készítel magánzóknak részére szobában és szabadban használható ft 14.50

Rugany-labdák és ballonok 8 krajczártól ft 2.25. Rugany sanetum golyók 3 3/4-5" átméretűek ft 1.50-3.—

Kuglizó bábuk, 3 3/4-5" átméretűek ft 1.50-3.—
Szines papírlámpások díszes nőnei táncztermek és kertek kivilágítására, darabja 20 krtól 1 frtig.

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapesten Dorottya-utca 2. sz. Irásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

KERTÉSZ ÉS EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2. színházterti szeglet, a t. ez. közönség figyelmébe ajánljak az egyedül náluk létező

D. Fèvre-fele szikvíz önmaga készítéséhez magánzóknak legalkalmasabb valódi

párisi szikvíz-készülekeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.

A szikvíz, mint kellemesen üdítő, egészséges, számos esetekben orvosságot rendelt ital, máris általános használatba jött.
Készülekeink fő előnye az, hogy hűvet a minden egyes darabhoz mellékelte utastást, bárki képes kint, mindig friss, a gárláng készültel tisztább és előcsőbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig pezsgőbor, málnavíz, limonádé s egyéb frissítő italok előállításához is alkalmasak.
A készülekek árai:

2 4 6 8 10 messzelyes darabja ft 8-10, —12, —14, 50 17.—

Kitünő minőségű szerek 1 font acidum tartaricum és 1/2 font szikeleget tartalmazó csomagokban, csomagonként 2 frtal számíttatnak.

Irásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek, ladácska és csomagolási díj a gép nagysága szerint 50-75 kr.

Együttal ajánljuk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó, a tisztátalanságánál fogva egészségtelen ivóvizet tisztító és javító vizszűrő készülekeinket, melyek 2 ft 50 krtól 35 frtig tartanak készletben. Ezeknek rajzokkal ellátott kimerítő árjegyzékével szivesen szolgálunk.